

A Kúria a Tettekre Kész Magyar Rendőrség Szakszervezete (ügyintéző ... jogtanácsos által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű felpereseknek a ... jogtanácsos által képviselt Tolna Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt a Szekszárdi Munkaügyi Bíróságon 2.M.304/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Tolna Megyei Bíróság 10.Mf.20.036/2010/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Tolna Megyei Bíróság 10.Mf.20.36/2010/3. számú ítéletének azon részét, mellyel helybenhagyta a felperesek keresetét részben elutasító elsőfokú rendelkezést, nem érinti. Ezt meghaladóan hatályon kívül helyezi, a Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 2.M.304/2009/36. számú ítéletét részben megváltoztatja és az I. rendű valamint a II. rendű felperes teljes keresetét elutasítja, míg a III. rendű felperes keresetét elutasító rendelkezést - a III. rendű felperes perköltség viselésére is kiterjedően - helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek egyenként 55.000 (ötvenötezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget, a III. rendű felperes 15.000 (tizenötezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az első-, másodfokú és a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az I. rendű felperes 1990. június 15-től, a II. rendű felperes 2004. július 1-től, a III. rendű felperes 2000. augusztus 16-tól

állt hivatásos szolgálati viszonyban az alperessel. Mindhárom felperes a N.-i Rendőrőrs állományában teljesített szolgálatot, nyomozó, főnyomozó, illetve kiemelt főnyomozó beosztásban.

A felperesek a beosztásuk szerinti nyomozói feladatok mellett bűnügyi technikai feladatokat, így ujj- és tenyérvonalvételezést, a terheltek fényképezését, a bűnügyi helyszíneken szükséges technikai feladatokat is elláttak. Az I. rendű felperes 1992-től, a II. rendű felperes 2005. március 1-től, a III. rendű felperes 2001. január 1-től 2008. április 30-ig, a hivatásos szolgálati viszonya alperesnél történő megszűnése időpontjáig. E feladatok ellátására hivatkozva szolgálati panaszaik elutasítását követően előterjesztett keresetükben a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 50. § (1) és (4) bekezdése alapján az illetményalap 100 %-ának megfelelő díjazás megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Az I. és a II. rendű felperes 2006. március 1-től 2009. február 28-ig terjedő időszakra az igényét 1.350.704 forintban, a III. rendű felperes 2006. március 1-től 2008. április 30-ig terjedően 964.204 forintban jelölte meg.

Az alperes a keresetek elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felpereseket bűnügyi technikai munka elvégzésével nem bízta meg, az állománytáblája külön bűnügyi technikai beosztást rendszeresített.

A Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 2.M.304/2009/36. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű és a II. rendű felperesnek megbízási díj címén egyenként 337.676 forintot és annak 2007. augusztus 5-től kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatát. Az I. rendű és a II. rendű felperes keresetét ezt meghaladóan, míg a III. rendű felperes teljes keresetét elutasította.

A munkaügyi bíróság tényként állapította meg, miszerint a felperesek az ujj- és tenyérvonalvételezés, a fényképezés, valamint DNS-mintavétel szabályairól szóló 8/2000.(II.16.) BM-IM-PM együttes rendelet (R.) 3. § (1) bekezdés a) pontjában a bűnügyi technikus feladataul meghatározott ujj- és tenyérvonalvételt valamint fényképezést végeztek, amely nem tartozott a munkaköri feladataik körébe. Minthogy az alperes a felperesek bűnügyi technikai feladatvégzését tudomásul vette, és e szolgálatteljesítés az érdekében állóként indokolt és szükséges volt, a munkaügyi bíróság levont jogkövetkeztetése szerint a Hszt. megbízásra vonatkozó törvényi feltételei fennállnak, és az I. és a II. rendű felperes - megbízás hiányában is - jogosult annak ellentételezésére. A III. rendű felperes keresetét a munkaügyi bíróság a Hszt. 196. § (4) bekezdésére utalással azért utasította el, mert a keresetindítás időpontjában már nem az alperessel, hanem a Csongrád Megyei Rendőrkapitánysággal állt hivatásos szolgálati viszonyban.

Az I. és a II. rendű felperes igénye összecszerűsége körében a munkaügyi bíróság értékelte a perbeli időszakra készült havi kimutatásokat, az elvégzett rabosítások, valamint a helyszíni szemlék számáról és annak hozzávetőleges időtartamáról. E szerint az I. rendű felperes havonta átlagosan 2,5 órát, a II. rendű felperes pedig havonta átlagosan 4,5 órát töltött technikai feladat ellátásával, amely a havi szolgálati idejük 1,48 illetve 2,67 %-át tette ki. Ezért az I. és a II. rendű felperes megbízási díj iránti igényét a munkaügyi bíróság az illetményalap 25 %-ában fogadta el megalapozottnak.

A munkaügyi bíróság ítélete ellen a felperesek és az alperes is fellebbezett.

A felperesek az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen az illetményalap 100 %-os mértékében, másodlagosan 50 %-ban kérték marasztalni az alperest.

Az alperes fellebbezése az I. rendű és az II. rendű felperes teljes keresetének elutasítására, fellebbezési ellenkérelme a III. rendű felperes tekintetében meghozott elutasító elsőfokú döntés helybenhagyására irányult.

A Tolna Megyei Bíróság 10.Mf.20.036/2010/3. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a III. rendű felperesnek 241.051 forintot és annak 2007. március 1-től kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatát. Mellőzte a felperesek perköltség megfizetésére kötelezését, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a jogalap körében osztotta a munkaügyi bíróság jogi álláspontját, mely szerint a felperesek nyomozói beosztásukhoz nem tartozó bünyügyi technikai feladatokat is végeztek. A III. rendű felperes keresetét illetően nem a keresetlevél benyújtásakor, hanem az igény keletkezésekor állapotot értékelve az I. és a II. rendű felperes tekintetében levont jogkövetkeztetéssel azonos jogkövetkeztetést vont le. Az összecszerűség körében pedig kiemelte, hogy az igényérvényesítés időszakában a felperesek szolgálati idejére kivetítve a technikai tevékenységgel töltött idő olyan alacsony mértékű volt, amely a törvényi minimum összegénél magasabb mértékű megbízási díj megítélését nem teszi lehetővé.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a felperesek keresetének elutasítását kérte.

Érvelése szerint a perbeli adatok egyértelműen azt támasztották

alá, hogy a felperesek az esetenkénti bűnügyi technikai feladatokat saját munkájuk megkönnyítése, a jobb és hatékonyabb munkaszervezés érdekében látták el. Az alperesnél a bűnügyi technikus az érintett időszakban mindennap, a nap 24 órájában elérhető és igénybe vehető volt, annak igénybevételében a felperesek akadályoztatva nem voltak. Így a technikai feladatok felperesek által történő elvégzése nem a munkáltató, hanem a felperesek érdekében volt indokolt és szükséges. Ezen tényállás mellett pedig az alperes szerint a Hszt. 50. § (1) bekezdését az eljáró bíróságok nem megfelelően alkalmazták és helytelen jogkövetkeztetést vontak le.

Az alperes továbbá arra hivatkozott, hogy az eljáró bíróságok egyetértettek abban, hogy a felperesek által a technikai feladatok ellátásával töltött idő a szolgálati idejükhöz viszonyítva csekély volt. Sérelmezte annak figyelmen kívül hagyását, hogy amennyiben a felperesek szolgálati időn túl végeztek bűnügyi technikai tevékenységet, a túlórák megváltással kompenzálásra kerültek, ezért megbízási díjjal történő ellentételezése dupla ellentételezést jelentene.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a következők szerint alapos.

Peradat, miszerint a nyomozó beosztású felperesek a R.-nek a perrel érintett időben hatályos 3. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bűnügyi technikus feladatává tett ujj- és tenyérlenymat vételt, valamint fényképezést készítettek. A Kúria azonban nem osztotta a jogerős ítélet jogi álláspontját, mely szerint emiatt a felperesek jogosulttá váltak a Hszt. 50. § (4) bekezdése szerinti minimum mértékű díjazásra.

A Hszt. 50. § (1) bekezdése szerint az ideiglenesen megüresedett szolgálati beosztás ellátásával, illetőleg a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésével, továbbá a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható.

A felperesek az alperestől bűnügyi technikai munkakörbe tartozó feladatkör ellátására megbízást nem kaptak, arra képesítéssel nem rendelkeztek, az úgynevezett rabosítás körében az ujj- és tenyérlenymat vételt, valamint a fényképezést esetenként látták el. Megbízás hiányában az eset összes körülményeit figyelembe véve

a perbeli esetben a Hszt. hivatkozott szabálya nem alkalmazható.

A megbízás feltételei körében a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátása ugyanis nem azonosítható esetenként felmerülő kisebb eljárási cselekmények végzésével. Az ujj- és tenyérvonat vétel, valamint arcfényképezés a rendelet szerint a rabosításnak csupán egyik része, melyre a perbeli adatok szerint egyébként nem rendszeresen, csupán eseti jelleggel került sor a felperesek részéről. Ez nem jelentett a beosztásukhoz nem tartozó, lényeges többletként jelentkező tevékenységet.

A másodfokú bíróság arra helyesen mutatott rá, miszerint a 23/2003. BM-IM együttes rendelet a nyomozói feladatokról szólva a helyszíni szemle során olyan feladatokat, mint a „nyomrögzítés” a nyomozati tevékenység körébe tartozónak utal. Következésképp bizonyos technikai jellegű tevékenység ellátása a nyomozó beosztás része. A nem vitatott előfordulási esetek száma pedig olyan csekély mértékű volt, amely alapján a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátására, vagyis a megbízás törvényi feltételére nézve megalapozott jogkövetkeztetés nem volt levonható.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletnek azon részét, mellyel helybenhagyta felperesek keresetét (az illetményalap 25 %-át meghaladóan) részben elutasító elsőfokú rendelkezést - felülvizsgálati kérelem hiányában - nem érintette. Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, a munkaügyi bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az I. rendű valamint a II. rendű felperes teljes keresetét elutasította, míg a III. rendű felperes keresetét elutasító rendelkezést - a III. rendű felperes elsőfokú perköltség viselésére is kiterjedően - módosított indokolással helybenhagyta.

A pervesztes felpereseket kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költség (a III. rendű felperest a helybenhagyott elsőfokú költség mellett együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költség) megfizetésére az alperes részére, míg az első-, másodfokú és a felülvizsgálati eljárás illetékét a felperesek munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2012. április 11.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági tisztviselő